

[Oluf Pedersen.]

findes i Folketingstidenden Sp. 2197 —, om ikke vi kunde faa de Kul, som vi skulde tage i Bytte for Landbrugsvarer, og som var købt i Tyskland og var betalt, hjem. Det blev dengang afvist af Udenrigsministeren med, at det vilde afhænge af Mulighederne for at tage hjem fra England, hvortil jeg svarede, at jeg mente, det maatte være muligt at forhandle med England derom. Det giver mig Baggrund for at stille det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om disse Kul er hjemført.

Det andet Spørgsmaal gælder Danmarks Import af Kul i 1938. Ministeren siger, at vi importerede 6 Mill. t Brændsel i 1939 mod kun 5,4 Mill. t i 1938, og det er vist rigtigt. Men Importen var uden Beredskabskøbene 5,8 Mill. t i 1936 og 6 Mill. t i 1937. Saa er det, jeg spørger: Hvorfor faldt vor Import fra 6 Mill. t i 1937 — en Mængde, som jeg maa regne med svarer til Danmarks Forbrug — ned til 5,4 Mill. t i 1938? For mig ser det ud til, at Lagrene er blevet mindsket svarende til en Maanedes Forbrug, og den mindre Import maa oven i Købet ses paa Baggrund af, at det, der blev importeret, var forholdsvis billigt i 1938. Jeg stiller det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om det er Valutacentralen, som der har grebet ind.

Det tredje Spørgsmaal, som jeg maa stille, angaar Importen i December 1939. Medens der i December Maaned 1937 blev importeret 519 000 t og i 1938 520 000 t, saa var Importen i 1939 kun 365 000 t, altsaa 155 000 t mindre, svarende til en halv Snes Dages Forbrug. Hvorfor gik denne Import ned? Det siges, at Fragten blev nedsat, og det skal jeg ikke bebrejde Regeringen, men jeg vil mene, at hvis man nedsætter Fragten, var det helt naturligt, at man samtidig med denne Fragtnedsættelse satte ind gennem Fragtnævnet, saa at ikke Nedsættelsen af Fragten resulterede i, at vi ikke fik den Import, som vi burde have, paa Grund af manglende Transport.

Jeg vil gerne tilføje, at den høje Pris, som nu tages fra Statslagrene, synes jeg ser ud til at være en hel Aagerpris. Det ser næsten ud, som om Staten udnytter Nødssituationen og dermed virker prisfordyrende. Paa Foranledning af de offentlige Meddelelser, der er fremkommet med Hensyn til Anvendelsen af disse Beredskabskøb, vil jeg gerne spørge, om det er saadan, at Køberne — vel ikke alene de, der leverer Varerne, men ogsaa Forbrugerne — maa have Lov til at betragte det, som de har faaet fra Beredskabet, som et Laan, saa

at de kan levere Varen eller en tilsvarende Varer tilbage igen og maaske derigennem kan slippe noget billigere.

Det staar for mig saadan, at de Nævn, vi har faaet, er en meget slet Styreform, og at ikke mindst Brændselsnævnet ikke har været sin Opgave mægtig. I denne Forbindelse synes jeg, det er berettiget at anføre, at i Udsendelserne i Radioen i Efteraaret hørte vi Gang paa Gang, der blev sagt, at Brændselsnævnet, for hvilket Direktør Chr. H. Olesen var Formand, havde holdt Møde. Medens det ellers blot blev nævnt, at et Nævn holdt Møde, var der her et Nævn, hvis Formand ogsaa skulde nævnes, saa for mig saa det ud, som om der her var Tale om en særlig ønsket Ære, men hvis der er Tale om en særlig ønsket Ære, kan det ogsaa være naturligt, at dette efterfølges af Skade for denne Ære, naar det viser sig, at vedkommende Nævn ikke magtede sin Opgave. Og at Brændselsnævnet har kludret, er vi vist, efter hvad der her er fremkommet, alle sammen enige om. Dette Nævns Formand udtalte til „Politiken“ den 8. Februar, at vi pr. September var vel forsynet med Brændsel, endogsaa med større Lagre end Aaret forud, hvor der, hvad han ikke fortalte, var mindre Lagre end sædvanligt, hvad Importtallene fortæller. Det er dette, som begrunder, at jeg mener, dette Nævn ikke har magtet sin Opgave, og det foranlediger mig til at stille det Spørgsmaal, jeg før rejste, altsaa for saa vidt det ikke er den højtærede Handelsminister, som har Skylden, fordi han har nægtet Valuta til Import i Efteraaret ud fra den efter min Opfattelse fejlagtige Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, thi dette at man begrænser Importen, naar den er forholdsvis billig, og nu bagefter tvinger os til at købe, naar den er forholdsvis dyr, gør jo i alt Fald ingen Gavn. Jeg spørger altsaa, hvad der er Aarsagen til denne mindskede Import i December. Jeg vil jo nødig gøre nogen Uret, og jeg beder derfor Ministeren om en Besvarelse af de tre Spørgsmaal, jeg har stillet.

Martin Nielsen: Allerede i November og December Maaneder var det klart, hvis man havde det ringeste Kendskab til, under hvilke Vilkaar dansk Skibsfart arbejdede, at det maatte trække op til en Krise med Hensyn til Brændselsforsyningerne her i Landet. Vi fra vor Side rejste allerede i Begyndelsen af November og December Spørgsmaalene. Der skete imidlertid det ejendommelige, at det Blad, jeg redigerer, modtog